

vinsfat, som jeg ikke skal nærmere omtale efter det udførlige og dygtige Foredrag, der blev holdt af det ærede Medlem for Holbæk Amts 4de Valgkreds (M. Sørensen). Jeg vil kun benytte Leiligheden, da jeg har Dødet, til at sige, at det ærede Medlems Foredrag har min fulde Tilslutning, ogsaa med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorvidt en Bestatning og i det Hele taget Lovforanstaltninger have Nogetsomhelst med Folkets Sædelighed at bestille.

Seg skal ikke komme videre ind paa det, men vil dog blot gjøre en eneste Bemærkning overfor den almindelige Paastand om vor nationale Drifkædighed. Seg vil sige, at det er et Spørgsmaal, som ikke kan afgjøres saaledes uden videre ved at se paa, hvor stort et Quantum der drikkes, men man maa spørge, om det at være fuld tager Overhaand i vort Samfund, eller om det tager af. Seg vil bede ærede Medlemmer erindre, at vor Historie lærer os, at — jeg antager, at man vel tør sige det her i Salen — at endog saa vore Konger have været drukne og det i den Grad, at naar de holdt Gilde, bleve de i Reglen døddrukne baarne i deres Seng. Det var Skik her i Landet i alle Samfundsklasser, at der ikke kunde holdes nogen selvstabelig Sammenkomst, uden at hver Gæste af de Tilstedeværende blev beruset. Seg vil paastaa, at noget Lignende finder ikke Sted nu, hverken blandt Høie eller Lave. Enkelte Tilfælde af Drifkædighed vil man træffe paa i alle Samfundsklasser; men at Drifkædigheden er større nu end tidligere her i Landet, vil jeg paa det Bestemteste benægte.

Hvad det foreliggende Forslag angaar, er der et Par enkelte saglige Punkter, som jeg gjerne vilde have Lov til at berøre ved denne Behandling. Det er Spørgsmaal, som allerede ere berørte oppe i det andet Thing, men uden at give Anledning til Vædringer i Lovforslaget. Seg tror imidlertid, at det er nødvendigt at komme dertil. Med Hensyn til § 2 er det blevet sagt og siges stadig fra meget sagtyndig Side, at naar dette Forslags Bestemmelser om Bestatning af Ol blev til Lov, vilde det være muligt, naar man bryggede Ol, som var skattefrit, gjemte det og lagrede det i aflølede Kældere, efter nogen Tids Forløb at have tilveiebragt en Olfort med saa stærkt et Indhold af Spiritus, at det vilde have været skattepligtigt, hvis det havde indeholdt en saa stærk Procent Alkohol, da det først fremtom. De Herrer, der have hjemme i Thyen, vide jo godt, at man der brygger almindeligt Gusholdningsøl, som, naar det saa har ligget nogle Aar, bliver til meget

stærkt Ol. Paa denne Maade kan let en Omgaaen af Loven finde Sted. Seg tror, at man maa opstille et Værn imod saadanne Besvigelser, hvis man vil gaa ind paa en Olfat. Et andet Spørgsmaal, som jeg gjerne vil omtale, vedrører § 9, hvorefter de Foustager og Flasker, hvori Ol sælges, ikke maa indeholde det Allermindste mere end det angivne Maal, og i § 15 staar der, at den mindste Bøde for en Overtrædelse af denne Bestemmelse er 100 Kr. Seg maa tiltræde, hvad der er blevet udtalt af et æret Medlem oppe i det andet Thing, at det er en umulig Bestemmelse. Han oplyste — og det er sikkert — at heri Byen i. Ex. bestaar der en Overenskomst mellem Bryggere, om at de ikke maa levere Træer, der ere for store, men det er lige saa sikkert, at der bestaar en anden Overenskomst mellem Oltappere, Olfusse og Bødfere, der danne en Slags Sammensværgelse om at gjøre Oltæerne større, end de skulle være. I Tydskland har som bekendt den derværende store Statsmand Bismarck faaet indført en Lovbestemmelse, som sikrer Kunderne, at de faae særlig af Ol netop det Quantum, som Sælgeren angiver at levere dem. Her gaa vi den modsatte Vej, vi straffe Bryggeren, Sælgeren, hvis han leverer den allermindste Smule over, hvad han skal levere. Den eneste Maade, hvorpaa Bryggeren kan undgaa, at hans Flaske eller Træer ere for store, og at isalde Mulkten efter § 15, er altsaa den, at han gjør sine Beholdere for smaa, det vil sige, indbyr Kunderne. Seg tror, at det vil være let at komme ud derover ved at give et vist Spillerum med Hensyn til Foustagerens Størrelse; men den Bestemmelse, der her staar, kan paa ingen Maade blive staaende, thi den vilde føre til et Trafikeri overfor Bryggerne, som vilde blive aldeles utaaleligt for dem.

L. Larsen: Den høitærede Conseilspræsident jagde i sit Foredrag, at hans væsentligste Hovedmotiv ved dette Lovforslags Fremkomst var at hjemme Drifkeriet — og det kan jo være en meget god Tanke — men han sagde dernæst, at det at faae en vel fyldt Statskasse ved Hjælp af dette Lovforslag havde været et mindre væsentligt Motiv. Seg tvivler ikke om, at den ærede Minister mener, at det forholder sig saaledes, men for mig staar det anderledes. Efter den ringe Mening, jeg har kunnet danne mig om Sagen, er det ikke let ved noget Lovforslag af denne Bestaaffenhed at ramme Drifkeriet. Det kommer ganske vist an paa, hvad man forstaaer ved Udtrykket Drifkeri. Hvis man derved tænker paa det, som i Almindelighed forstaaes ved Drifkeri, Kulstak i Bærtshuse